

अधि

अधित्यका, स्त्री, (अधिरूढा पर्वतोपरिभागम् अधि + त्वकन् स्त्रियां टाप् ।) पर्वतोपरिभूमिः । इत्यमरः । (उपत्वकारेरासन्ना भूमिरूढमधित्यका । अमरकोषः । यथा रघुवंशे,—“अधित्यकायामिव धातुमयां लोभ्रदुमं सानुमतः प्रपुङ्गं” ।)

अधिपः, त्रि, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + क ।) अधिपतिः । स्वामी । इत्यमरः । राजा । इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा रघुवंशे—अथ प्रजानामधिपः प्रभाते ।)

अधिपतिः, पुं, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + डति ।) प्रभुः । स्वामी । इति हलायुधः । (यथा रघुवंशे । “वचो निश्रन्याधिपतिर्दिवौकसां” ।)

अधिभूः, पुं, (अधि + भू + कर्त्तरि क्तिप् ।) स्वामी । प्रभुः । इत्यमरः ।

अधिमासः, पुं, (मासात् रविसंक्रान्तिमासादधिकमयूरथंसकादित्वात् समासः ।) रविसंक्रान्तिद्वयमध्यवर्तिचान्द्रमासः । रविसंक्रान्तिशून्यशुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तमासः । तत्पर्यायः । अधिकमासः २ असंक्रान्तमासः ३ मलमासः ४ मलिक्षुचः ५ विनामकः ६ नपुंसकः ७ । इति मलमासतत्त्वं ॥

अधिमांसकः, पुं, (अधिकं मांसं यत्र सः, समासान्तः कः ।) दन्तरोगविशेषः । यथा,—

“दन्तवक्त्रं पश्चिमे दन्ते
महान् शोथो महान् स्नः ।
लालासावी कफप्रती
विज्ञेयः सोऽधिमांसकः” ॥

इति भावप्रकाशः । अस्य चिकित्सा दन्तरोगशब्दे द्रष्टव्या ॥

अधिरथः, पुं, (रथमधिरूढः अत्यादीति समासः ।) कर्णपिता । स तु सूतजातिः । तस्य कर्म सारथ्यं । यथा । विशेषाधिरथो रङ्गं यष्टिप्राणो ऋयन्निव । इति महाभारतं । (यथा हरिवंशे । “सत्कर्मसुतश्चापि सूतस्वधिरथस्तु वै ।

यः कर्णं प्रतिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः” ।)

अधिराज्यभाक्, पुं, (अधिकं राज्यं कर्मधारयः, तत्-भजते अधिराज्य + भज् + गित् उपपदसमासः ।) अधिराट् । यथा । अत्यन्यान् एधिवीपालान् एधियामधिराज्यभाक् । इति महाभारतं ।

अधिराट्, [ज्] पुं, (आधिक्येन राजते अधि + राज् + कर्त्तरि क्तिप् ।) सम्राट् । चक्रवर्ती । इति महाभारतं । (यथा रघुवंशे । इति प्रगल्भं पुरुषाधिराजो म्गाधिराजस्य वचो निश्रन्य ।)

अधिरौहिणी, स्त्री, (अधिरौहः आरोहणं तदेव साधनत्वेन विचरेऽस्य अधि + रोह् + इन् स्त्रियां ङीप् ।) (अधिरौहणी इति पाठे अधिरुह्यते अनया अधि + रुह् + करणे स्वरु स्त्रियां ङीप् ।) वंशकाष्ठादिनिर्मितारोहणमार्गः । सिंङ्ग इति भाषा । तत्पर्यायः । निःश्रेणिः २ । इत्यमरः । निःश्रेणी ३ । इति तट्टीका । अधिरौहणी इत्यपि पाठः ।

अधि

अधिवचनं, स्त्री, (अधि + वच् + स्वरु । पक्षपातेन कथनं । “अधिकं वचनं पक्षपातेन वचनं” इति माधवाचार्यः ।) नाम । संज्ञा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधिवासः, पुं, (अधि + वस् + घञ् ।) निवासः । धूपनादिभिः संस्कारः । इति मेदिनी ॥ तद्-द्रव्याणि । मृत्तिका १ गन्धः २ शिला ३ धान्यं ४ दूर्वा ५ पुष्यं ६ फलं ७ दधि ८ घृतं ९ खल्लिकं १० सिन्दूरं ११ शङ्खः १२ कज्जलं १३ रोचना १४ श्वेतसर्षपः १५ खर्यै १६ रौप्यं १७ ताम्रं १८ चामरं १९ दर्पणं २० दीपः २१ प्रशस्तपात्रं २२ । इति भवदेवः ॥ क्वचित् पुस्तके श्वेतसर्षपस्थाने सिद्धांशं क्वचिच्च चामरस्थाने । तत्रानुष्ठानं । “दुर्गापूजादोलायात्रायागारौ पूर्वदिने सायंकाले आचारात् संस्कारकर्मणि तद्दिने पूर्वाह्ने मन्त्रं पठित्वा क्रमेणोक्तद्रव्याणि आदौ देवादीनां ललाटे पश्चाद्भूमौ स्पर्शयित्वा प्रशस्तपात्रे स्थापयित्वा तत्पार्श्वे पूर्वाह्नक्रमेण वारत्रयं स्पर्शयेत् । द्रव्यविशेषेण संस्कारः । तत्र यजुर्वेदोक्तमन्त्रास्त्योविंशतिद्रव्याणि च यथा । तैलहरिद्रां गृहीत्वा,—

“ॐ कोसिकतमोसि कसौत्वा कायत्वा सुश्लोकः
सुमङ्गलः सत्वरान् । अनया तैलहरिद्रया
अस्य शुभाधिवासनमस्तु । एवं सर्वत्र” । १ ।

गन्धं गृहीत्वा,—

“ॐ गन्धदारां दुराधमां नित्यपुष्पां करीषिणीं ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां त्वामिहोपाकृत्यै श्रियं” । २ ।
महीं गृहीत्वा,—

“ॐ भूरसि भूमिरस्य दितिरसि विश्वधाया
विश्वस्य भुवनस्य धर्त्रो एधिर्वीं यच्च एधिर्वीं
वृष्टिं एधिर्वीं माहिष्टिः” । ३ ।

पुनर्गन्धेन गन्धदारांमिति ।

शिलां गृहीत्वा,—

“ॐ प्रपर्वन्तस्य रथमस्य एष्टान्नावश्चरन्ति खसि
च इयानाः ता आरुच नधरा गुदक्ता अहिं
बुध्रामनुरीयमानाः । विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णो-
र्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसि” । ४ ।

धान्यं गृहीत्वा,—

“ॐ धान्यमसि धिनुहि देवान् धिनुहि यच्चं
धिनुहि यच्चपतिं धिनुहि मां यच्चन्यं” । ५ ।
दूर्वां गृहीत्वा,—

“ॐ काण्डात् काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः
परिववानो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतंन च” । ६ ।
पुष्यं गृहीत्वा,—

“ॐ श्रीसूते लक्ष्मीष पत्रा अहोरात्रे पार्श्वे
नक्षत्राणि रूपमश्विनौ व्याप्तं इक्षुमिश्रान् सुम्भ-
इशान् सर्वलोकम्मइशान्” । ७ ।

फलं गृहीत्वा,—

“ॐ याः फलिनीयां अफला अपुष्पा याश्च
पुष्पिणीः गृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुचन्त्वष्टि-
हसः” । ८ ।

दधि गृहीत्वा,—

अधि

“ॐ अधिकावनोऽकाभं जिह्योरश्वस्य वाजिनः ।
सुरभिणो मुखकारोत् प्रबतापुष्टितार्धवत्” । ६ ।
घृतं गृहीत्वा,—

“ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामसि
प्रियं देवानामनाष्टं देवयजनमसि” । १० ।
खल्लिकं गृहीत्वा,—

“ॐ खल्लिन इन्द्रो दृढश्रवाः खल्लिनः पूषा
विश्ववेदाः खल्लिन स्तास्यौ रिष्टनेमिः खल्लि-
नो दृहस्पतिर्दधातु” । ११ ।

सिन्दूरं गृहीत्वा,—

“ॐ सिन्धोरिव प्राध्वने श्रुघनासो वातप्रमीय
पतयन्तु घृतस्य धारा अरुषोण वाजी काष्ठा-
भिन्दन्नुतिमिभिः पिन्नमानः” । अत्र “वातप्रमीय
पतयन्ति जङ्गा” । इत्यपि पठन्ति । १२ ।

शङ्खं गृहीत्वा,—

“ॐ प्रतिश्रुत्वाया अर्चनं घोषाय भयमन्ताय
बहुवादिनमनन्ताय मूकं शब्दायाङ्मराघातं
महसे वीणावादं क्रोशाय तुषबद्धमवरस्तराय
शङ्खं वनाय वनप्रमन्यतोऽरुणाय दावब” । १३ ।
कज्जलं गृहीत्वा,—

“ॐ समिद्धोऽङ्गन क्रदरं मतीनां घृतमये मध-
मत् पिन्नमानः वाजीवहन् वाजिनं जातवेदे
देवानां वक्षिप्रियमासधस्यं” । १४ ।

रोचनां गृहीत्वा,—

“ॐ युञ्जन्ति ब्रह्मरुषं चरन्तं परितस्त्वुषः रोचन्ते
रोचना दिवि” । १५ ।

सिद्धांशं गृहीत्वा,—

“ॐ अन्नपते अन्नस्य नो भेद्यनमीवस्य शुश्रिणः ।
प्रदातारं तार्थ्यज्जं नो धेहि दिपदे शं चतु-
ष्पदे । सिद्धांशम च्यातपतकुलाः” । १६ ।

काश्चनं गृहीत्वा,—

“ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताये भूतस्य जातः
पतिरेक आसीत् । सदाधारः एधिर्वीं घामु-
तैषां कसौ देवाय हविषा विधेम । १७ ।”

रजतं गृहीत्वा,—

“ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामसि
प्रियं देवानामनाष्टं देवयजनं” । १८ ।

ताम्रं गृहीत्वा,—

“ॐ असौ यस्ताम्नोरुण उतवभुः सुमङ्गलः ये
चेन रद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो
वैमा हेलद्रमहे” । १९ ।

सिद्धार्थं गृहीत्वा,—

“ॐ रक्षोहनो बलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान्
रक्षोहनो बलगहनो बलयामि वैष्णवान् रक्षो-
हनो बलगहनोऽवस्तुषामि वैष्णवान् रक्षोहनो
बलगहना उपधामि वैष्णवो रक्षोहनो बलगहनो
पर्यहामि वैष्णवो वैष्णवमसि वैष्णवाश्च” । २० ।
दर्पणं गृहीत्वा,—

“ॐ आज्ञायोन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं
मर्त्यश्च हिरण्ययेन सविता रथेना देवोयाति
भुवनानि पश्यन्” । २१ ।

दीपं गृहीत्वा,—